

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

18-02-2014

8Sžo/2/2013

1 S 26 / 2012

PO - ÚI SOI	
Došlo: 03. 03. 2014	
Podacia číslo: 18/12/14	Číslo episu: 71/W
Prílohy/ky:	Vybavuje:

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.3.2014
Krajský súd v Prešove
dňa 1.03.2014

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **Consumer Finance Holding, a.s.**, Hlavné námestie 12, Kežmarok, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou *Beňo & partners, s.r.o.*, Nám. sv. Egídia 95, Poprad, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát SOI**, so sídlom Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0267/99/2011 z 12. decembra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/26/2012-40 zo dňa 24. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/26/2012-40 z 24. októbra 2012, **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Rozsudkom krajského súdu bola z dôvodu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietnutá žaloba žalobcu voči rozhodnutiu žalovaného č. SK/0267/99/2011 z 12. decembra 2011, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Inšpektorátu SOI, so sídlom v Prešove č. P/0512/07/10 z 21. marca 2011, ktorým bola žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) za porušenie § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa uložená peňažná

pokuta vo výške 2500 €. Porušenie povinností bolo zistené kontrolou, ktorú vykonal prvostupňový správny orgán dňa 13. decembra 2009 a 29. decembra 2009 pri prešetrení podnetu č. 726/10 v prevádzkarni žalobcu Divízia Quatro, Bernolákova 468/17, Poprad.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a jednohlasne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a žalobu žalobcu zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP, lebo rozhodnutia a postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom.

Podľa krajského súdu predmetom preskúmania bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zmenené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a ktorým bola za porušenie § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa uložená žalobcovi pokuta vo výške 2500 €. Zo strany žalobcu bola namietaná predovšetkým právna otázka týkajúca sa toho, či bol žalobca povinný vrátiť spotrebiteľovi v plnom rozsahu plnenie na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola zrušená a teda či žalobca svojim konaním porušil povinnosť uvedenú v § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa - neupierať spotrebiteľovi práva na ochranu jeho ekonomických záujmov.

Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány v danom prípade postupovali v súlade s §§ 48 ods. 1 a 2, § 451 ods. 2, § 457 a § 623 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a §§ 3 ods. 1, § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku, ako aj § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa. Krajský súd podotkol, že správne orgány úplne a presne zistili skutkový stav veci a zaobstarali si všetky potrebné podklady pre rozhodnutie, na základe ktorých rozhodli. Rozhodnutie žalovaného bolo dostatočne odôvodnené vrátane správnej úvahy pri ukladaní výšky sankcie. Krajský súd zároveň nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie, alebo sám rozhodol vo veci. Namietal rozsudok z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP, teda, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Poukázal na ust. § 52a ods. 1 a 2 OZ a mal za to, že podľa predmetného znenia ust § 52a ods. 2 OZ mal zákonodarca na mysli len zmluvy medzi tými istými účastníkmi. Zákonodarca

tým sledoval zvýšenie ochrany spotrebiteľa, ktorý, ak sa domôže neplatnosti jednej zmluvy uzavretej s dodávateľom, nemusí sa osobitne domáhať aj vyslovenia neplatnosti ďalšej zmluvy, uzavretej s tým istým dodávateľom, ak táto zmluva súvisí s prvou zmluvou. Príkladom je podľa neho zmluva o pôžičke a zmluva o zabezpečení pôžičky medzi spotrebiteľom a žalobcom. Podľa jeho názoru je inštitút spotrebiteľských zmlúv koncipovaný tak, že dodávateľ v prípade ak spôsobí neplatnosť jednej zmluvy uzavretej so spotrebiteľom, nesie zodpovednosť aj za ďalšiu zmluvu uzavretú v súvislosti s prvou zmluvou. V žiadnom prípade však dodávateľ nemôže niesť zodpovednosť za neplatnosť alebo zrušenie zmluvy, ktorú uzavrela tretia osoba so spotrebiteľom. Poukázal, na skutočnosť, že žalobca nebol účastníkom uzavretia kúpnej zmluvy na predmetné vozidlo, ale poskytol spotrebiteľovi pôžičku na kúpu predmetného vozidla. Podľa jeho názoru ide o dva spotrebiteľské vzťahy v ktorých vystupuje ten istý spotrebiteľ, ale odlišný dodávateľ a nejde o viazanú zmluvu podľa § 52a ods. 2 OZ, nakoľko v prípade zmluvy o pôžičke z 12. mája 2010 nejde o viazanú zmluvu vo vzťahu ku kúpnej zmluve z 12. mája 2010 a zmluva o pôžičke zanikla podľa ust. čl. 8.2. písm. d/ Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, teda dňom odstúpenia od zmluvy (ex nunc) a preto mal poskytovateľ pôžičky právo na úroky za obdobie, za ktoré poskytol spotrebiteľovi pôžičku do zániku zmluvy.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila svojim podaním zo dňa 7. januára 2013 tak, že navrhol rozsudok krajského súdu v Prešove ako vecne správny potvrdiť. Žalovaná vo svojom vyjadrení poukázala na ust. § 52a ods. 1 a 2 OZ, ako aj na svoje vyjadrenie k žalobe z 2. apríla 2012 na ktorom v celom rozsahu zotrváva. Poukázala, že pri rozhodovaní v danej veci vychádzala zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Uviedla, že za uvedené porušenie zákona mohla udeliť pokutu až do výšky 66 387,83 €. Domnieva sa, že právna úprava § 52a ods. 1 a 2 OZ, kde v dôvodovej správe je uvedené, že medzi takéto zmluvy patrí aj kúpa tovaru financovaná prostredníctvom pôžičky poskytnutej treťou osobou. V prípade, ak spotrebiteľ odstúpi od zmluvy z dôvodu, že plnenie dodávateľa je vadné a vady predávanej veci sú neodstrániteľné, spotrebiteľ sa môže dostať do situácie, keď (z hľadiska jej účelu) zmluva zostane platnou, pričom pre spotrebiteľa takáto zmluva nemá význam a toto bol účel zavedenia tzv. závislých zmlúv, ktorý spočíva v tom, že zánik jednej takejto zmluvy znamená zákonný zánik aj ostatných závislých zmlúv, bez potreby prejavu vôle spotrebiteľa. Zmluva o zabezpečení, ktorú uzatvoril spotrebiteľ s účastníkmi konania, a kúpna zmluva a zmluva o spotrebiteľskom úvere a zabezpečení úveru sú závislými zmluvami, na ktoré sa vzťahuje úprava ust. § 52a OZ. Zánik kúpnej zmluvy iným spôsobom než splnením s účinkami ex tunc,

teda spätne od začiatku existencie právneho vzťahu, spôsobil zánik zmluvy o zabezpečení, a to s rovnakými právnymi účinkami. Preto žalobca po zániku kúpnej zmluvy a zmluvy o zabezpečení mal spotrebiteľ dostať späť sumu 92,23 € tak, ako to vyplynulo z podnetu PO 726/10. Poukázala, že pre priemerného spotrebiteľa je oblasť finančných a úverových vzťahov často zložitou problematikou, preto je potrebné, aby poskytovateľ úveru vystupoval pri dojednaní úveru s odbornou starostlivosťou, ktorá nie je splnená aj v tom prípade, ak poskytovateľ dojednal so spotrebiteľom neurčité podmienky, podmienky v rozpore so zákonom, neprijateľné podmienky a spotrebiteľovi nimi upieral právo na ochranu jeho ekonomických záujmov. Podľa názoru žalovanej charakter porušení povinností zo strany poskytovateľa úveru má negatívny dopad v tom, že je spôsobilý privodiť spotrebiteľovi majetkovú ujmu a žalobca plne zodpovedal za protiprávny stav zistený v čase kontroly. Žalovaná teda poukázala na vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozsudku a preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v predmetnej veci bol dostatočne zistený skutkový stav veci a vec bola posúdená vecne správne. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď verejné vyhlásenie rozhodnutia vopred oznámil v súlade s § 156 ods. 3 OSP. Odvolací súd nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove. Rozsudok krajského súdu sa podrobne zaoberá skutkovými zisteniami správnych orgánov, námietkami žalobcu, ako aj vyjadreniami správnych orgánov na tieto námietky. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozsudku, ktoré zodpovedajú obsahu spisu a tieto dôvody si odvolací súd osvojuje ako svoje vlastné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prvostupňový rozsudok podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil a súčasne odkazuje na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, ktoré sú totožné s dôvodmi samotnej žaloby a s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vysporiadal a odvolací súd nevidí dôvod na zopakovanie vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu. Podľa § 219 ods. 2 OSP odvolací súd len dopĺňa dôvody prvostupňového rozsudku nasledovne:

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na ust. § 52a ods. 1 OZ, z ktorého

vyplýva, že o súbeh spotrebiteľských zmlúv ide v tom prípade, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv osobitne, pričom podľa ods. 2 cit. § 52a OZ, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzatváraní zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Z citovaných ust. § 52a ods. 1 a 2 OZ vyplýva, že v danom prípade bolo jednoznačne v administratívnom konaní preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o zabezpečení úveru za účelom refinancovania kúpy motorového vozidla Citroen Xsara Break 1,9 D SX od spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. ako predávajúceho pre kupujúceho Juraja Vranu, ktoré ako sprostredkovateľ zabezpečovala v mene žalobcu spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. (zastúpená Mgr. Michalom Burdom a to v mene spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.). Z takto uzavretých zmlúv je zřejmé, že ide o zmluvy uzavreté podľa § 52a ods. 2 OZ, teda, že z obsahu zmlúv (kúpnej zmluvy z 12. mája 2010, zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 12. mája 2010 a zmluvy o zabezpečení z 12. mája 2010) a z povahy týchto zmlúv, muselo byť zmluvným stranám známy účel zmlúv pri ich uzatváraní. Je nepochybné, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé a preto vznik a zánik jednej z týchto zmlúv má za následok zánik aj ostatných zmlúv zo zákona, teda bez toho aby sa ich zániku spotrebiteľ musel domáhať na súde. Preto, ak kúpna zmluva zanikla od počiatku (ex tunc), nemohla zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o zabezpečení zaniknúť neskôr (ex nunc) podľa čl. 8.2. písm. d/ Všeobecných obchodných podmienok žalobcu.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/26/2012-40 z 24. októbra 2012 ako vecne správny potvrdil.

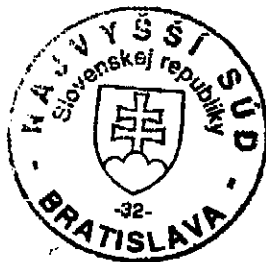
O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemá úspech v odvolacom konaní právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nepatrí.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 23. januára 2014

Za správnosť vyhotovenia
Dagmar Bartalska

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Kancelária ÚR SOI	
Došlo: - 3. 03. 2014	
Podacie číslo: 489	Číslo spisu:
Prílohy/lety: 1	Výdavky: